

i følgende Tilfælde, som er ret almindeligt: En Mand dømmes til at betale et Beløb, som uvildige paa hans Bekostning udmeldte Mænd fastsætte. Nu bliver der altsaa udmeldt saadanne Mænd paa hans Bekostning, og de blive udmeldte paa Domshaverens Sagførers Begæring. Til ham henvende de sig saa med deres Regning, og han maa altsaa betale. Hvis han nu gør, som man plejer at gøre i lignende Forhold, saa betaler han, lad os sige, 50 Kr., og saa skal han have dem betalt, ikke hos sin egen Mandant, men hos sin Modpart, og denne vil ikke holde af det, men vil sige: Det er for meget, hvorfor har De betalt det, hvorfor har De betalt mere, end Reglementet tilsiger Skønsmændene? Det har De ikke Lov til. Jeg finder, at det er meget naturligt, at der betales i Overensstemmelse med Skik og Brug og med, hvad der er Praksis her i Staden. Der sker navnlig ved Sø- og Handelsretten en stor Mængde af den Slags Udmeldelser, hvorved der ydes et ordentligt og passende Vederlag til saadanne særlig sagkyndige Skønsmænd. Nu foreslaar den ærede Minister, hvad jeg ganske billiger, at det skal lovfæstes; nu skal Retten kunne i hvert enkelt Tilfælde bestemme denne Betaling. Men der er jo en Vanskelighed derved, og det er den, at den samme Mand udmeldes i Dag af Sø- og Handelsretten, i Morgen ved Hof- og Stadsretten; og for Hof- og Stadsretten kommer den her foreslaaede Bestemmelse ikke til at gælde. Naar en Mand altsaa udmeldes til Skønsmand ved Hof- og Stadsretten, kan han for indtil 8 Timers Arbejde kræve 2 Kr. 25 Øre, derimod naar han udmeldes ved Sø- og Handelsretten, kan han kræve et Beløb, som Retten fastsætter. Jeg vilde derfor meget henstille til den ærede Minister, som jo i det hele ikke vil andet end indrette disse Sager saa praktisk som muligt, om han skulde have noget imod at tage § 4 ud af Forslaget her og fremsætte det som en almindelig Bestemmelse, gældende for alle Retter. Vi have Bestemmelsen formuleret i Loven om Rettens Pleje, som det vil blive, naar den træder i Kraft; det kunde man jo gøre til Lov nu, fordi det er paa krævet, og fordi den gældende Bestemmelse daglig omgaas eller i alt Fald ikke følges.

Dette er alt, hvad jeg har at bemærke ved dette Lovforslag. I øvrigt giver jeg det, som sagt, min bedste Anbefaling.

Johansen: Idet jeg kan give min Tilslutning til, hvad den ærede foregaaende

Taler udtalte, skal jeg indskrænke mig til at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme samtidig med det andet.

Justitsministeren (Billow): Jeg takker for den velvillige Behandling, som ogsaa dette Lovforslag har faaet. Jeg synes ikke, at det kan siges, at jeg gør mig skyldig i nogen Anomali, naar jeg her i § 1 foreslaar, at Næstformanden i Sø- og Handelsretten beskikkes blandt dem, der ere Medlemmer af Overretterne eller Kriminal- og Politiretten. Thi det, der er Formaalet med det første Lovforslag, er netop at spare Arbejdskraft blandt Assessorerne, og da det netop blev pointeret saa stærkt i Henvendelsen fra Overrettens Justitiarius til Justitsministeriet, at der sparedes baade Kræfter og Penge, var det, jeg ønskede, at det sidste, Besparselsen i Penge, ogsaa gav sig et praktisk Udslag, og derfor spurgte jeg: Hvor kan jeg altsaa spare? Der var der saa kun den ene Post, der kunde være Tale om, ved at inddrage Ekstrahonoraret til Næstformanden i Sø- og Handelsretten. Men dette kunde atter kun ske ved, at han fritoges for samtidig at arbejde i Overretten, thi lod man ham beholde samme Arbejde som nu, maatte man ogsaa lade ham beholde samme Indtægt. Og saa var det, jeg lod den Besparselse, der var anført i Justitiarius' Skrivelse, faa et praktisk Udslag i denne Bestemmelse, og jeg haaber, at det vil lykkes at realisere den.

Bemærkningerne angaaende § 4 skal jeg tage under Overvejelse. Der fremkommer en Anomali, som jeg synes ikke burde eksistere, og jeg skal tage under Overvejelse, om man ikke kunde ændre dette Forhold.

P. G. C. Jensen: Jeg skal blot gøre den Bemærkning, at det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde om Pengespørgsmaalet. Maa jeg forklare det høje Ting, hvad Følgen deraf vil blive. Det vil blive den, at hvis den, der nu fungerer som Næstformand i Sø- og Handelsretten, udnævnes efter dette Forslag, vil han tabe 2,000 Kr., tror jeg det er, om Aaret. Hans Tid er jo fuldt optagen ved Behandling af Konkursboer i Sø- og Handelsretten og ved Siden deraf ved hans Arbejde i Hof- og Stadsretten. Nu bliver han ganske vist, naar han saaledes udnævnes, fritagen for Arbejdet i Hof- og Stadsretten, men han faar ikke mindre Arbejde end før, idet hele hans Tid er optagen, men 2,000 Kr. om Aaret taber han.